

Terorizem in terorizem

Nekateri naši bravci so nam dali vedeti, da se ne strinjajo z naslovom uvodnika v naši zadnji številki »Terorizem je plod krivic in nasilja«, češ da je očitno in dokazano, da se gre do teroriste sinovi in hčere bogatih ljudi. Nekdo nam je izjavil: »Terorizem uganjajo bogati, ne pa revni.«

S tem se v bistvu popolnoma strinjamo, opozarjamo pa, da se je nanašal naslov našega uvodnika na vsebino članka, t. j. na irski terorizem, ki je povzročil smrt lorda Mountbattena in njegovega vnuka ter poškodbe nekaterih drugih članov njegove družine.

Svoje stališče do raznih terorizmov smo izrazili v teku let že v številnih člankih. Tako smo že ponovno pisali o arabskem, baskovskem, italijanskem, nemškem, irskem, južnoameriškem, japonskem in raznih drugih terorizmih. Pri tem smo jasno ločevali med različnimi vrstami terorizma, kajti jasno je, da nimajo vsi niti istega ali enakega izvora in vzroka, niti enakega cilja in največkrat tudi ne enake taktike. Vsem pa je skupna osnovna poteza: uporaba terorja, da bi vzbujali strah pri nasprotniku in ga — tudi preko reakcije v široki, če ne vsej svetovni javnosti, prisilili, da se vda njihovim zahtevam.

Pripombe naših kritičnih bravcev — in te kritičnosti smo resnično veseli — nam nudijo priložnost, da še enkrat poudarimo različnost vseh današnjih terorizmov ter da opozorimo na njihove osnovne vzroke.

Pripomba o »bogatih« teroristih je gotovo v bistvu točna, kar zadeva italijanske levičarske in desničarske teroriste, zlasti prve, ki jih je veliko več. To so po veliki večini sinovi in hčere zelo bogatih ljudi. Ti mladi niso bili nikoli v zadregi za denar, nikoli lačni ali v potrebi. Še preden so dopolnili dvajseto leto, so bili že siti vseh zabav, ki so danes na razpolago mlademu človeku bogatih staršev, od avtov različnih znamk in tekmovalnih motorjev do deklet. Izkoriščanja in pomanjkanja niso nikoli trpeli, kvečjemu so ga sami povzročali, bodisi osebno, npr. z izkoriščanjem deklet in služinčadi, bodisi preko svojih staršev, ki so jih zalagali z denarjem. Ko so se nasitili in naveličali vsega drugega, se jim je zahotelo naslad, ki veljajo za sadizem in ki jih iščejo pokvarjenci, prenasršeni vsega drugega: absolutno oblast nad drugimi ljudmi in povzročanje trpljenja in smrti. Uživajo v tem, da premamijo, druge mla-

dalje na 2. strani ■

Janez Pavel II. v slovenščini romarjem s Tržaškega

Družbeno in cerkveno življenje naj upošteva kulturno identiteto Slovencev

»Zelo me veseli, da spregovorim v njihovem jeziku tudi slovenskim romarjem, ki prav tako prihajajo iz tržaške škofije. Pozdravljam vas posebej s prisrčno željo, da bi bila vaša izvirna kulturna identiteta vključena v obseg družbenega in cerkvenega življenja, za vas in za vse resničen prispevek duhovnega bogastva ter počelo vedno bolj plodonosne povezanosti v mislih in delih v Jezusu Kristusu«. Te pomenljive besede je v slovenščini spregovoril papež Janez Pavel II., ko je v sredo 5. t. m., sprejel v dvorani svoje poletne rezidence v Castelgandolfu slovenske in italijanske vernike iz tržaške škofije. Romanje je vodil tržaški škof msgr. Bellomi in se ga je udeležilo kakih tri tisoč vernikov, med njimi 500 slovenskih. Papeža je pozdravil msgr. Bellomi, ki je dejal, da je romanje pravzaprav zaključek ciklusa razprav, ki jih je priredila tržaška Cerkev z naslovom »Kristjani iz oči v oči«. Škof Bellomi je naglasil, da se nahaja Trst na stičišču dveh svetov in dveh kultur, zaradi česar ima tržaška Cerkev težavno nalogo, da zgradi enotnost v raznolikosti. Izvolitev sina slovenskega naroda za vrhovnega poveljarja katoliške

Cerkve in za rimskega škofa — je poudaril msgr. Bellomi — sta bili za nas znamenje in spodbuda, naj si še dalje odločno prizadevamo za okrepitev sožitja in za premostitev razlik. Škof Bellomi se je nato spomnil tistih, ki niso mogli porovati v Rim, zlasti bolnikov, starejših ljudi, delavcev in mladine ter v slovenščini naprosil svetega očeta, naj pozdravi slovenske vernike v njihovem jeziku.

Po blagoslovu se je papež Janez Pavel II. nekaj časa zadržal z romarji. Slovenskim romarjem se je še posebej zahvalil za darila; za belo vino s Kolonkovca, za kraški teran in za med iz Doline. Slovenski verniki so v dvorani prepevali slovenske ljudske pesmi, pozornost pa so vzbujale številne narodne noše.

V torek je v baziliki Marije velike v Rimu bila za slovenske vernike maša, ki jo je vodil škof Bellomi. Slovenski romarji so se poklonili tudi žrtvam Ardeatinskih jam, kjer je kratko spregovoril podpredsednik Kmečke zveze Alojz Debelis (Daljše poročilo s tega romanja bomo objavili v prihodnji številki).

Konferenca neuvrščenih v znamenju hudih napetosti

V kubanski prestolnici Havani je v teku šesto vrhunsko zasedanje gibanja neuvrščenih držav. Za potek in zaključke tega zasedanja vlada v svetovni javnosti precejšnje pričakovanje, saj gre končno za gibanje, h kateremu se prišteva večina prebivalstva na svetu.

Konferenca v Havani se je začela z otvoritvenim govorom kubanskega predsednika Fidel Castra, ki bo kot predstavnik države gostiteljice predsednik gibanja nadaljnja tri leta. Fidel Castro s svojim dolgim govorom ni zatajil svojega slovesa in s svojimi izvajanjmi očitno dokazal, da obstaja v okviru gibanja dva tabora. Prvi meni, da je Sovjetska zveza »naravni zaveznik« neuvrščenih, drugi pa odločno vztraja pri izvornih in prvotnih načelih, zaradi katerih je gibanje nastalo in si je na prvi konferenci leta 1961 v Beogradu

natančno izoblikovalo svoj program. Fidel Castro je o najbolj kočljivih vprašanjih, ki trenutno pretresajo svet, in o najbolj konfliktnih situacijah govoril v tonu in slogu, ki sta sorodna ali celo enaka sovjetskemu. Zelo grobo je napadel Združene države ter njihove »stare in nove zaveznike«, med katerimi je izrecno omenil Kitajsko, tako da sta diplomatska predstavnik obeh držav v znak protesta zapustila sejno dvorano. Ameriški imperializem je po njegovem odgovoren za položaj na jugu Afrike, v jugovzhodni Aziji ter na Bližnjem vzhodu. V tej zvezi je zlasti ostro napadel egiptovskega predsednika Sadata in izraelskega ministrskega predsednika Begina, katerima je očital, da sta varuha ameriških interesov na Bližnjem vzhodu.

Izvajanja kubanskega predsednika Fida (nadaljevanje na 3. strani)

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 9. septembra, ob: 8.00 Poročila; 8.15 Glasba za dobro jutro; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 9.45 Mali koncert; 10.30 Nediški zvon; 11.00 Pregled slovenskega tiska v Italiji; 11.05 Mladinski oder: »Kapitan Ivo Nageljček« (Aleksander Marodič), RO; 12.00 Poročila; 12.15 Nabožna glasba; 13.00 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Poslušajmo spet; 15.30 Nedeljsko popoldne; 19.00 Poročila.

■ PONEDELJEK, 10. septembra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Dnevni pregled tiska; 9.30 Pravljica v nadaljevanjih: Hans Christian Andersen: »Snežna kraljica«; 10.00 Kratka poročila; 10.05 Koncert sredi jutra; 11.30 Kratka poročila; 11.35 Slovenski izvajalci lahke glasbe; 12.00 Ribe in morje; 13.00 Poročila; 13.15 Zborovska glasba; 13.45 Naši ansambli; 14.00 Novice; 14.10 Za prijetno popoldne; 14.45 Roža mogota; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 17.05 Skladatelji in izvajalci; 18.00 Kulturna kronika; 18.05 Kulturni prostor; 18.20 Glasbeni drobiž; 19.00 Poročila.

■ TOREK, 11. septembra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Dnevni pregled tiska; 9.30 Rdeče, rumeno, zeleno ... in še kaj; 10.00 Kratka poročila; 10.05 Koncert sredi jutra; 10.45 Dalmatinske pesmi; 11.00 Roman v nadaljevanjih: Juš Kozak: »Beli Macesen«, RO; 11.30 Kratka poročila; 11.35 Počitniški vrtiljak; 13.00 Poročila; 13.15 Glasba po željah; 14.00 Novice; 14.10 Za prijetno popoldne; 14.45 Naši nepoznani znanci; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 17.05 Operna sezona; 18.15 Kulturna kronika; 19.00 Poročila.

■ SREDA, 12. septembra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Dnevni pregled tiska; 9.30 Glasba za najmlajše; 10.00 Kratka poročila; 10.50 Koncert sredi jutra; 11.30 Kratka poročila; 11.35 Vam uga-ja jazz?; 12.00 Bodimo resni!; 13.00 Poročila; 13.15 Zborovska glasba; 14.00 Novice; 14.10 Poletna vročica; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 17.05 Skladatelji in izvajalci; 18.00 Kulturna kronika; 18.05 »Majeta iz močvirskega kota«, radijska drama Vasje Ocvirka, RO; 19.00 Poročila.

■ ČETRTEK, 13. septembra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Dnevni pregled tiska; 9.30 »Otroci se igrajo«, pripravljala Novella Carli; 10.00 Roman v nadaljevanjih: Juš Kozak: »Beli Macesen«, RO; 11.30 Kratka poročila; 11.35 Počitniški vrtiljak; 13.00 Poročila; 13.15 Glasba po željah; 14.00 Novice; 14.10 Za prijetno popoldne; 14.45 Roža mogota; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 17.05 Skladatelji in izvajalci; 18.00 Kulturna kronika; 18.05 Kulturni prostor: Četrtekova srečanja; 19.00 Poročila.

■ PETEK, 14. septembra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Dnevni pregled tiska; 9.30 Na počitnicah; 10.00 Kratka poročila; 10.05 Koncert sredi jutra; 11.30 Kratka poročila; 11.35 Slovenski izvajalci lahke glasbe; 12.00 Ponovitev oddaje: Rezervirano za ...; 13.00 Poročila; 13.15 Letošnja revija: »Primorska poje«; 14.00 Novice; 14.10 Za prijetno popoldne: Ob zvokih valčkov in polk; 14.45 Naši nepoznani znanci; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 17.05 Skladatelji in izvajalci: Od solista do zbora; 18.00 Kulturna kronika; 18.05 Kulturni prostor; 19.00 Poročila.

■ SOBOTA, 15. septembra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Dnevni pregled tiska; 9.30 Nekoč, v davnih časih; 10.00 Kratka poročila; 10.05 Koncert sredi jutra; 11.00 Roman v nadaljevanjih: Juš Kozak: »Beli Macesen«, RO; 11.30 Kratka poročila; 11.35 Počitniški vrtiljak; 13.00 Poročila; 13.15 Glasba po željah; 14.00 Novice; 14.10 Za prijetno popoldne; 14.45 Slovenske poveljne revije v Italiji; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 17.05 Skladatelji in izvajalci; 18.00 Kulturna kronika; 18.05 »Polmrak«, radijski prikaz v 8 slikah Alojza Rebule, RO; 18.45 Vera in naš čas; 19.00 Poročila.

Terorizem in terorizem

■ nadaljevanje s 1. strani

de ljudi in si jih duševno podvržejo, da postanejo tako voljno orodje v njihovih rokah, izvrševalci njihovih povelj, zarotniki, atentatorji in morilci; da se opajajo s sanjarijami o »novem redu«, v katerem bodo oni absolutni gospodarji nad ljudmi; pa tudi s tem, da lastnoročno ubijajo ali ugrabljajo ljudi in se opajajo nad krvjo in smrtnim strahom ugrabljenih žrtev. To so teroristi, ki jih ni mogoče označiti drugače kot za pokvarjene sinčke bogatih staršev, zločince iz veselja do zločina in morda tudi za povsem zmešane in nenormalne »idealiste«. V to vrsto teroristov nedvomno spadajo nemški teroristi, delno tudi argentinski in nekateri drugi južnoameriški, npr. zloglasni Carlos in še nekateri drugi. Dozdevni politični cilji teh teroristov so samo pretveza, v resnici uživajo nad zločinom kot takim.

K pravim kriminalcem najslabše sorte spadajo tudi teroristi, ki v Italiji, pa tudi drugod ugrabljajo ljudi. Tudi ti ljudje ne ugrabljajo in pogosto tudi ubijajo iz potrebe, ampak iz pohlepa in iz zločinskih nagibov. Če bi ugrabljali iz potrebe, bi se zadovoljili z manjšimi vsotami ali bi si skušali pridobiti denar na manj okrutne načine, npr. z vlomi, cestnimi ropi, tatvinami itd.

Ni pa mogoče zanikati, da obstaja tudi čisto politični terorizem, ki je samo nekaj patološki izrodek osvobodilne vojne. Med take terorizme je treba uvrstiti irskega, armenskega, baskovskega in še nekatere druge. To so narodi, ki so že dolga stoletja pod tujim jarmom in kjer ne obstajajo pogoji za odkrit osvobodilni boj, kot ga npr. trenutno vodijo Kurdi. To jim omogoča odročna, gorata in divja pokrajina, revna na prometnih zvezah. Toda Baski ali Irci si v moderni dobi ne morejo več privoščiti takega odkritega oboroženega boja in tako sta se izoblikovali baskovska in irska te-

roristična organizacija, ki pa sta pod vplivom palestinskega terorizma degenerirali do čistega terorizma, ki ni naperjen več samo proti sovražniku, ampak tudi proti civilnemu prebivastvu, zanašajoč se na to, da bo strah za življenje civilnih prebivalcev, zlasti še žensk in otrok, pripravil okupacijske oblasti do tega, da bodo sprejela pogajanja in da bodo končno odstopila od okupacije tujega ozemlja.

Še bolj se verjetno zanašajo na reakcijo civilnega prebivaštva, ki naj bi pritisnilo na lastne oblasti, da začnejo popuščati. Dejstvo, ki ga ni mogoče zanikati, je, da pri nekaterih danes zatiranih, nesvobodnih narodih teroristične organizacije tipa ETA in IRA pomenijo samo vojsko zatiranega naroda, sicer zares samo vojsko v zametku, a vendarle vojsko. Ta terorizem bo v nasprotju s čisto kriminalnim terorizmom prenehal sam od sebe tisti hip, ko bo dotični narod postal svoboden in bo prenehala tuja oblast nad njim. Kajti ta vrsta terorizma se dejansko poraja in pogojuje od nasprotnega, še vse hujšega terorizma, to je od tuje oblasti nad narodom, oblasti, ki se prav tako opira na silo (policija, vojska, sodstvo, zapori, celo morišča, kot je bilo vse do dvajsetih let tega stoletja na Irskem).

Treba je torej ločiti med terorizmom in terorizmom. Metati vse v en koš je gotovo politično napačno. Poseben značaj ima palestinski terorizem, ki je ne le političnega, ampak tudi rasističnega značaja ter se ne pomišlja niti pred najhujšimi in s stališča narodne osvobodilne borbe neupravičljivimi zločini, kot so npr. atentati na tuja letala s potniki, ki nimajo prav nobene zveze niti z Arabci niti z Judi, ali ubijanje izraelskih družin, pri čemer pa ni prizadet noben vojak ali civilist, napadi na diplomatska predstavništva itd. To so čisto nemoralna, zahrbtna in tudi strahopetna dejanja.

Boj Kurdov za obstanek

Kurdski gverilci so zapustili mesto Mahabad, da bi se izognili krvoprelitju v spopadih z iransko vojsko, ki je zasedla predmestja. Vse kaže, da Kurdi postavljajo novo fronto na planoti severno od Mahabada. Teheranski radio je sporočil, da so čete redne vojske vkorakale v Mahabad, ne da bi naletele na odpor. Dopisnik tiskovne agencije Associated Press, ki stanuje v hotelu v samem središču Mehabela, pa je po telefonu sporočil, da zaenkrat še ni bilo nobenega iranskega vojaka. Vojska nadaljuje s topniškim obstreljevanjem planote severno od mesta, kjer pripravljajo tudi novo fronto. Pri spopadih sodelujejo tudi letala. Zaenkrat ni znano, kolikšne so človeške izgube na obeh straneh. Glasnik kurdske demokratske stranke je povedal, da so nameravali zvabiti vojsko v mesto in jo prisiliti v poulične boje. Ker se ta zvižjača ni posrečila, so se Kurdi umaknili in se bodo borili na planoti, kjer iranska voj-

ske ne bo mogla uporabiti tankov. Teheranski radio je sporočil nadalje, da je vojska osvojila tudi mesto Baneh ob meji z Irakom.

Enotni odbor za demokracijo v Iranu je v Rimu objavil vsebino brzojavke, ki jo je bil naslovil na udeležence šeste konference nilnico in posojilnico v Nabrežini in si ogleva, naj se konferenca zanima, da bi se naredil konec pobijanju kurdskih domoljubov in preganjanju demokratov v Iranu. Brzojavka zahteva, naj konferenca razpravlja tudi o vprašanju avtonomije za posamezne etnične skupine v Iranu. Islamski režim v Iranu — pravi brzojavka — pobija domoljube, ženske in nedolžne otroke, kar počenja v imenu slepega islamskega fanatizma. V Iranu so ponovno resno ogrožene vse svoboščine, medtem ko so že prepovedane politične stranke in mora demokratični tisk molčati. Uničevanje etničnih sku-

(Dalje na 7. strani)

Bo Francija izročila Franca Piperna?

Rimski preiskovalci, ki se ukvarjajo z ugrabitvijo in umorom krščanskodemokratskega predsednika Mora, so se znova sestali in izdelali poročilo, ki ga bodo predložili francoskemu sodstvu še pred 19. septembrom, ko bodo v Parizu razpravljali o drugi italijanski zahtevi po izročitvi voditelja italijanske organizirane avtonomije Franca Piperna. Zadnjega sestanka se je udeležil tudi namestnik preiskovalnega sodnika Domenico Sica, ki se je pravkar vrnil iz Pariza. V francoskem glavnem mestu pa je ostal njegov kolega Priore, ki od bližje spremlja razvoj dogodkov v zvezi s preučevanjem italijanske zahteve po ektraditaciji Piperna.

Rimski sodniki bodo v bližnjem zaslišali glavnega upravitelja revije METROPOLI, ki je po zatrjevanju nekaterih aretiranih avtonomistov prejela večje finančne podpore iz posebnega sklada, ki so ga zbrali z denarjem od ugrabitev.

Skupina liberalnih poslancev je naslovila na ministrskega predsednika in notra-

nje ministra interpelacijo v zvezi s časopisnimi vestmi, da je bil v Italiji pred nedavnim sestanek mednarodnih terorističnih gibanj. Milanski Il Giornale je namreč v nedeljo objavil intervju z vodjo irskih gverilcev Provisional O'Bradaighom, ki je povedal, da so se v Cagliariju na Sardiniji sestali predstavniki 21 takoimenovanih mednarodnih strank, med katerimi naj bi bila tudi proletarska demokracija iz Italije.

Pred volitvami na Koroškem

Na Koroškem se je pričela volilna kampanja za deželnozborske volitve, ki bodo 7. oktobra. V dosedanem deželnem zboru je socialistična stranka imela absolutno večino poslanskih mest (20), ljudska stranka je imela 12 poslancev, liberalna ali svobodnjaška stranka pa 4. Vse kaže, da je vodilna socialistična stranka trdno odločena napeti vse sile, da bi še okrepila svojo večino v novem deželnem zboru. Njena politika v zadnjih letih je obrodila sadove, saj je na primer njeno ljubimkanje s Heimatdienstom imelo za posledico, da na volitvah glasujejo za socialistično stranko tudi marsikateri desničarsko usmerjeni volivci. To je po mnenju političnih opazovalcev tudi glavni vzrok, zaradi katerega vodi socialistična stranka na Koroškem v bistvu protislovensko, to je protimanjšinsko politiko, s čimer tudi pogojuje zvezno vlado na Dunaju.

Zanimivo je, da je deželni zbor v Celovcu na predlog socialistične stranke in ob podpori ostalih dveh strank, ki sta zastopani v tem zboru, spremenil volilni zakon, tako da je Koroška zdaj razdeljena na štiri volilna okrožja. Manjše politične skupine imajo zato veliko manj možnosti, da na volitvah prodrejo s svojimi kandidati. Sprememba volilnega zakona je zlasti prizadela koroške Slovence, katerih naseljeni prostor obsega vsa štiri volilna okrožja, s čimer se je še bolj zmanjšala možnost, da bi se na volitvah uveljavila slovenska samostojna lista.

Naš tednik, glasilo Narodnega sveta Slovencev, pa je v začetku prejšnjega meseca na prvi strani poročal, da bo kljub novemu nedemokratičnemu in krivičnemu

Argentinski sodnik je sporočil, da bodo najkasneje v šestih mesecih izrekli razsodbo o primeru Giovannija Venture, ki je bil aretiran 12. avgusta v Buenos Airesu. Zagovarjati se bo moral zaradi posesti ponarejenih dokumentov. Ventura je argentinskim sodnim oblastem priznal ponaredbo potnega lista in vozniškega dovoljenja. Medtem v argentinski prestolnici še vedno prevajajo v španščino obsežno dokumentacijo o italijanski zahtevi po izročitvi Venture. Dokumentaciji je priložena razsodba catanzarskega sodišča, ki obsega preko tisoč tipkanih strani.

volilnemu zakonu tudi na prihodnjih deželnozborskih volitvah nastopila Koroška enotna lista (KEL). Nastop Koroške enotne liste — piše omenjeni tednik — »je izraz življenjske volje koroških Slovencev, da se ne pustijo ukrotiti in zamašiti ust, da si v vseh forumih sami izberejo svoje zastopnike, kajti ne bodo dopustili, da bi večinske stranke prevzele zastopstvo manjšine«.

Prvi kandidat na Koroški enotni listi je Karel Smolle, podpredsednik Narodnega sveta koroških Slovencev.

Novo srečanje Sadat - Begin

V Hajfo je dopotoval egiptovski predsednik Sadat. V treh dneh postanka v Izraelu je imel egiptovski predsednik vrsto sestankov z izraelskimi voditelji. To je že tretji Sadatov obisk v Izraelu po zgodovinskem potovanju leta 1977 in krajšem potovanju maja lani. Pred odhodom s posebno ladjo je Sadat dejal, da bo z izraelskimi voditelji razpravljal o usodi milijona Palestincev v zasedeni Cisjordaniji in Gazi. Na dnevnem redu pa je tudi predlog o novem tristranskem sestanku med Beginom, Sadatom in Carterjem. Izraelsko-egiptovski razgovori so predvsem zaradi vprašanja o podelitvi avtonomije Palestincem že dobre tri mesece na mrtvi točki. Med argumenti razgovorov pa velja omeniti tudi nadaljevanje umika izraelskih čet s Sinaja, okrepitev trgovinskih izmenjav in skupno izkoriščanje petrolejskih vrelcev.

ORKAN DAVID

Orkan David, ki je povzročil v preteklih dneh preko 560 žrtev v Dominikanski republici, je delno spremenil svojo smer, tako da na Floridi, kjer so oklicali pripravno stanje, ni bilo večjega razdejanja. V Dominikanski republici pa medtem ugotavljajo škodo. Zunanji minister Ramon Emilio Jimenez je povedal, da je orkan zahteval 650 človeških življenj, 300 otočanov pogrešajo, brez strehe pa je nad 50 tisoč prebivalcev. Kmetijstvo je skoraj v celoti uničeno, kar velja predvsem za plantaže banan. V Portoriku je izgubilo življenje devet prebivalcev, na otoku Tortuga pa dva. Čeprav je orkan le delno zajel Florido, je povzročil pet človeških žrtev in precejšnjo materialno škodo.

KONFERENCA NEUVRŠČENIH V ZNAMENJU HUDIH NAPETOSTI

■ nadaljevanje s 1. strani

dela Castra niso presenetila političnih opazovalcev, saj je bila njihova vsebina že dolgo znana. Malokdo pa je pričakoval, da bo Fidel Castro uporabil tako oster in grob slog, ki prav gotovo ne pristaja predsedniku tako širokega in razširjenega gibanja.

Zanimivo je, da je drugi dan konference prvi spregovoril jugoslovanski predsednik Tito, ki je edini državnik, ki se je udeležil vseh dosedanjih šest konferenc neuvrščenih, in eden glavnih ustanoviteljev gibanja. V svojem govoru je Tito odločno zagovarjal prvotne in izvirne smernice gibanja neuvrščenih ter zlasti naglasil, kako gibanje odklanja vsakršen poskus izkoriščanja v takšne ali drugačne namene, zlasti blokvske narave. Jasno je, da je Tito zastavil ves svoj veliki ugled, da v okviru gibanja neuvrščenih ne bi prišlo do korenitih odklonov, ki bi utegnili izmaličiti glavno vsebino celotne politike gibanja. Nadaljnji potek konference pa bo pokazal, ali in v kolikšni meri je bil Titov napor uspešen.

Kristjani in utrditev miru na svetu

Na pobudo vseh treh katoliških skupin, ki so zastopane v poljskem parlamentu, je bilo v Varšavi mednarodno zasedanje, na katerem so razpravljali o odgovornosti, ki jo imajo kristjani za okrepitev miru na svetu. Gre za prvo pobudo omenjenih treh katoliških struj na Poljskem, med katerimi so do pred kratkim obstajale precejšnje razlike. Od začetka tega leta pa so se nasprotovanja nekoliko ublažila, tako da so te dni vse tri skupine priredile mednarodno zasedanje, ki so se ga udeležili predstavniki kakih 20 evropskih držav in tudi Združenih držav Amerike. Na zasedanju so o-

dobrili sklepno poročilo, ki omenja poljsko resolucijo o vzgajanju družbe v miroljubnem duhu. To resolucijo je v lanskem decembru odobril glavni zbor organizacije Združenih narodov. Sklepno poročilo omenja tudi poslanico papeža Janeza Pavla II. z dne 8. decembra lani, ki govori o vzgajanju k miru. V sklepnem poročilu je rečeno, da je mir delo pravičnosti, ki se lahko sklicuje le na takšen moralni red, ki spoštuje socialno pravičnost. Sklepno poročilo se zavzema za ratifikacijo sporazuma SALT-2, za ustavitev oboroževalne tekme in za prepoved jedrskega orožja v Evropi.

Preteklost in sedanost na letošnji »Dragi«

V nedeljo, 2. t. m., se je zaključila letošnja Draga, t. j. študijski dnevi, ki jih prireja vsako leto prvo soboto in nedeljo v mesecu septembru Društvo slovenskih izobražencev v Trstu in ki nosijo ime po vasi Draga, kjer so se najprej vršili, čeprav se odvijajo zdaj že vrsto let na Opčinah, ki so v prometnem pogledu dostopnejše in kar zadeva prostor prikladnejše za to.

Najprej je treba naglasiti, da se je letošnji študijskih dnevov udeležilo toliko izobražencev iz republike Slovenije, kot doslej še nikoli, vsaj kakih 50, med njimi nekatera ugledna imena.

Veliko pričakovanje je vladalo za prvo predavanje, ki ga je imel v soboto popoldne pesnik in esejist France Vodnik, že mnogo let med najuglednejšimi slovenskimi intelektualci in trenutno glavni urednik revije »Znamenje«, ki jo izdaja Mohorjeva družba v Celju. Njegovo predavanje je bilo jubilejno: v njem je orisal razmere in ozračje okrog drugega Bohinjskega tedna v avgustu 1939, torej skoro točno pred 40 leti. Bil je eden izmed predavateljev na tistem tednu. Prikazal je razvoj v katoliških akademskih društvih vse od začetka takoimenovanega mladinskega gibanja v Sloveniji v dvajsetih letih do Drugega bohinjskega tedna in tistega, kar je sledilo. Predavanje je bilo v esejističnem pogledu briljantno in je prikazalo v strnjeni obliki izsek novejših slovenske kulturne zgodovine, vendar pa je treba priznati, da je tudi nekoliko razočaralo zaradi določene idejne statičnosti, ker

val, da je zadobil boj med različnimi katoliškimi strujami v vrstah mladih tako ostre oblike predvsem zato, ker se je vse preveč ideologiziral in da so ideologije nadomestile konkretnije probleme, o katerih bi bilo treba tedaj predvsem razpravljati, glede na to, da so že vsi slutili, da je druga svetovna vojna neizogibna. Zares je izbruhnila le kakih deset dni zatem. Spričo popolnega mrtvila in nesposobnosti tedanje slovenske politike, ki je tonila v oportunitizmu in

brezidejnosti, se je prenesla politična razprava v študentovska društva, tembolj, ker je monarhistično-velikosrbska diktatura prepovedala že skoro enajst let prej vse slovenske stranke in tako odvzela slovenski strankarski politiki vsakršno odgovornost pred narodom in jo omrtvila.

V nedeljo sta bili na sporedu Drage dve predavanji, in sicer dopoldne predavanje goriškega profesorja moralke Oskarja Simčiča »Narodnost v teologiji in Cerkvi proti letu 2000« in popoldne predavanja časnika Sergija Pahorja »Slovenski matični, zamejski in zdomski trenutek«.

Prof. Simčič je v svojem predavanju, ki je bilo (nadaljevanje na 6. strani)

Odlično uspel »Naš praznik« v Dolini

V ponedeljek zvečer se je v Dolini zaključil »Naš praznik«, ki ga je v dneh 1., 2. in 3. septembra priredila tamkajšnja sekcija Slovenske skupnosti. Praznik je postal že tradicionalna prireditev te vrste poleg festivala komunističnega in socialističnega tiska in vsako leto privabi številne udeležence.

Po napovedanem programu je v soboto zvečer nastopil mešani pevski zbor Marij Kogoj od Sv. Ivana v Trstu pod vodstvom Nade Žerjal-Zaghet. Kljub nekoliko okrnjeni sestavi je solidno zapel vrsto narodnih in umetnih pesmi. Ostali del večera pa je igral narodnozabavni ansambel Lojze Hlede iz Števerjana. Pozdrav v imenu organizatorjev je izrekel tajnik sekcije Zorko Jurjevič, ki je poudaril, da je namen praznika nuditi domače družabno okolje, ki ga naši ljudje pogrešajo, posebno tisti, ki delajo v tovarnah in drugih podjetjih.

Osrednji del programa je bil na sporedu v nedeljo popoldne. Prišel se je s peštrim koncertom številnega ansambla godbe na pihala iz Ricmanj pod mojstrskim vodstvom dirigenta Križanovskega. Številno občinstvo je pozorno sledilo izvajanju tega godbenega ansambla, ki si uspešno utira pot na svojem področju.

Sledil je nastop mešanega pevskega zbora iz Milj in Korošcev, ki se je prijazno odzval vabilu in pod vodstvom neutrudnega Cveta Marca izvedel pester spored pesmi iz svojega repertoarja.

Za prsto zabavo v ostalem delu večera so poskrbeli že znani števerjanski fantje Lojzeta Hledeta.

Med drugimi so se praznika udeležili poleg pokrajinskega tajnika Hareja in deželnega svetovalca Štoke tudi tajnik Narodnega sveta koroških Slovencev Filip Warasch, ki je udeležencem prinesel solidarnostni pozdrav koroških rojakov, ki še vedno bijejo trdi boj za svoje pravice, ki jim jih odrekata obe glavni avstrijski stranki, socialistična in ljudska. Priložnostni nagovor je imel občinski svetovalec in član pokrajinskega odbora Alojz Tul, ki je orisal trenutno stanje slovenske narodne manjšine s posebnim ozirom na toliko obljubljeni globalni zaščitni zakon ter glavne cilje, ki jih zasleduje Slovenska skupnost kot samostojna politična sila manjšine. Kljub vsem zagotovilom mednarodnega in notranjega značaja — je dejal govornik — ne moremo še enakopravno in neovirano uporabljati svojega jezika v javnih odnosih. Iz nekaterih javnih in pol-javnih ustanov pa smo Slovenci popolnoma izključeni, tako da o kakem enakopravnem zaposlovanju naših delavcev in diplomirancev pri le-teh ustanovah sploh ni mogoče govoriti. Omenil je nadalje, da se že čutijo škodljive posledice znane protislovenske gonje, ki se kažejo v tem, da tudi italijanske demokratične stranke o manjšinski problematiki vedno manj govorijo in se zanjo vedno manj pričevalno zavzemajo. Tudi posebna vladna komisija, ki je delovala eno leto in pol, ni prišla do nobenih konkretnih zaključkov glede vsebine globalnega zaščitnega zakona.

Novi ministrski predsednik poslanec Cossiga pa je ob glasovanju zaupnice v parlamentu izjavil, da ima vlada poravnane vse račune do manjšin. Glede slovenske manjšine ta trditev odločno ne drži in zato jo Slovenska skupnost odklanja, dokler država do nas ne poravnava vseh računov.

Zato — je zaključil govornik — bomo še bolj odločno in dosledno zahtevali zaščito naših pravic, našega jezika, naše zemlje, našega dela in gospodarstva, zato da bomo lahko še naprej na teh tleh živeli kot enakopravni ljudje in državljani. To, kar imamo ali smo uspeli si priboriti, moramo znati tudi obdržati na vseh področjih zlasti javnega življenja, kjer nam nasprotniki z najrazličnejšimi izgovori odrekajo osnovne pravice, med katere spada zlasti raba slovenskega jezika v javnih odnosih. Na tem področju nas čaka še mnogo dela in

(Dalje na 7. strani)

PRESELITEV UREDNIŠTVA IN UPRAVE

Cenjene naročnike obveščamo, da sta se uredništvo in uprava Novega lista preselila v Ulico Valdirivo 36, prvo nadstropje, tel. 60824.

predavatelj tedanjega razvoja in zlasti razkola v vrstah mlade slovenske katoliške inteligence ni raztolmačil oziroma pojmoval kot odraz objektivnih razmer, ampak zgolj kot izraz ideološkega boja za pravilno pojmovanje krščanstva in razvoja v katoliški Cerkvi ter boja med personalizmom in totalitarizmom. Ni dovolj upošte-

Obisk koroške delegacije

Z ogledom Hranilnice in posojilnice na Opčinah se je zaključil dvodnevni obisk, ki ga je na Goriškem in Tržaškem v soboto in nedeljo opravilo odposlanstvo Zveze slovenskih zadrug iz Celovca. Člani delegacije, ki je bila gost Slovenskega deželnega gospodarskega združenja in slovenskih denarnih zavodov v Italiji, so si v nedeljo ogledali Tržaško kreditno banko in prisostvovali tudi delu Kraške ohceti na Repentabru. V soboto je delegacija bila najprej na obisku na Goriškem, kjer si je med drugim ogledala slovenske denarne zavode v Gorici, Sovodnjah in Doberdolu. Na Tržaškem je obiskala Kmečko in obrtno hra-

nilnico in posojilnico v Nabrežini, si ogledala Kulturni dom v Trstu Med obiskom so si člani koroške delegacije izmenjali s svojimi kolegi na Tržaškem in Goriškem mnenja in izkustva ter proučili možnosti nadaljnjega sodelovanja.

—o—

KRAŠKA OHCET

Letošnje »Kraške ohceti« se je udeležilo ogromno ljudi. Pred posebnim oltarjem na pragu repentabske cerkvice sta si obljubila večno zvestobo Gracijela Luin in Marjan Krpan. Celotni poročni obred je potekel ob starodavnih običajih.

XVIII. tekmovanje »Seghizzi«

Prva izmed važnejših prireditelj v okviru »Goriškega septembra« je za nami. V veliki dvorani UGG se je namreč preteklo nedeljo zaključilo 18. tekmovanje pevskih zborov C. A. Seghizzi. Brez dvoma je to manifestacija, ki ima v našem mestu in v naši deželi poseben pomen v smislu, da predstavlja pomemben dogodek zbliževanja in prijateljskega ozračja ob meji, v mestu, ki že osemnajst let privabi pevske skupine iz vse Evrope, tako vzhodne kot zahodne, s severa in juga. Priznati je treba, da je to ena izmed najlepših značilnosti goriškega tekmovanja. V strogo

ZAPISKI v kurzivu

SMO PRED RAZSULOM?

Občinska uprava v Gorici daje znake starosti, kar ni — bi marsikdo rekel — nič novega ali vsaj neobičajnega. V tem propadajočem stanju vsekakor prednjači odborništvo za javna dela, to je tisto področje, ki je najbolj podvrženo kritikam in javnemu osporavanju. Lokalno časopisje si ne dela prevelikih preglavic, saj stalno skuša dokazovati ravno obratno, to pa zaradi tega, ker ima prav odbornik za javna dela, socialdemokrat po naravi, povsod prste vmes in s fotografijami, članki, intervjuji, podatki, izjavami (ki se redkokdaj uresničijo) ustvarijo videz mesta, ki se razvija, širi, napreduje. Redkokdaj se zgodi, da bi kdo osporaval tem »vizijam«; stvar ima tudi svoje politično, oziroma volilno, pomembnost, dejstvo pa je, da ima vso odgovornost za podobne izbire sam goriški župan, ki se pa ne »brani«. Zaradi tega imajo prav oni, ki trdijo, da je župan prepuštil ta sektor socialdemokratski stranki, v dobrem in slabem, v vseh ozirih.

Iz zgodovine vemo, da so se nekatera cesarstva obnašala na podoben način, pred razpadom so ustvarjala videz neomejene moči in zunanjšega blišča, v notranjosti pa se je krhlo. Nekaj sličnega opažamo tudi v Gorici. Eden izmed takih primerov je tudi odprtje novega otroškega vrtca pri Sv. Ani. Iz uradnih podatkov občine izvemo, da je otrok vedno manj, da bodo napolnili komaj dve sekciji, pa odpirajo še tretjo. Kako je mogoče? Ali samo zaradi tega, ker je dežela zmogla nakazati potrebne fonde za izgradnjo tega vrtca, je mar dežela dobrodelno društvo? Zgleda, da je prav tako. In potem ni važno, če bo šolska stavba ostala prazna, to v volilnem pogledu nima nobenega pomena. Ni to morda pravi škandal? Javni denar, ki ga vsi tako ali drugače zbiramo, postaja poceni mana za določene stranke. Isto se je zgodilo z občinskim bazenom: velike vsote denarja, velik blišč, mogočna zunanost, danes pa nam grozi zaprtje te zgradbe. In še bi lahko naštevali. Pa naj kdo reče, da ni to razsipavanje; a bi kvaril prijetnega miru. Če bi kdo hotel, vendar vsi molčijo, nikomur ni do tega, da bi podobne stvari lahko denunciral v občinskem svetu, tja do onemoglosti, a za to je treba poguma...

goriško šilo

glasbenem ali kvalitetnem pogledu pa bi ne mogli biti največji optimisti.

Prvi vtis letošnjega tekmovanja je ta, da niso, na splošno, zbori dosegli tiste ravni, ki smo je bili vajeni recimo pred desetimi leti ali deloma tudi kasneje; da se razumemo, že več let nam ni dano poslušati pevske skupine, ki bi jo lahko primerjali na primer z zbori, kot so bili Tone Tomšič sredi šestdesetih let ali mešani zbor iz Prage pod vodstvom Pavla Kühna ali nekateri moški zbori iz Bolgarije, Romunije ali Madžarske. Letos so bili izjema morda trije, štirje zbori in še ti samo v mešani zasedbi. Kje bi lahko iskali vzrok, nam ni znano; je morda zanimanje za goriško tekmovanje upadlo ali pravih, dobrih zborov ni. Je morda krivda v organizaciji, v ocenjevalni komisiji ali v nekem splošnem upadanju pevske tradicije. Nekje je bilo zapisano, da se je letos prijavilo izredno veliko število zborov in da je bilo umetniško vodstvo prisiljeno opraviti energično izbiro. Če je to res, potem je tudi res, da ni to vodstvo najbolj posrečeno izvedlo svoje naloge; to velja predvsem za moške zborove in deloma tudi ženske. V polifonskem petju, na primer, ni komisija dodelila prve nagrade ne moškim ne ženskim zborom in drugo uvrščeni moški zbor je dosegel komaj 70 točk proti 94 točkam odličnega bratislavskega zbora »Lučnica«. Če smo bili razočarani nad temi zbori, je pa bilo tekmovanje mešanih zborov visoko kvalitetno. Poleg že imenovanega zbora iz Bratislave, bi omenili še pevsko skupino Vox humana iz Romunije, ki je zasedla drugo mesto in sicer s preveliko razliko v točkah, vsaj po našem mnenju. Na tretje mesto se je uvrstil mešani zbor iz Leningrada, ki je bil pa drugi v kategoriji folklore, v isti kategoriji je bil tretji zbor Vox humana; na častno četrto mesto se je uvrstil v obeh kategorijah mešani zbor iz Trenta. Vsekakor glavni protagonist letošnjega tekmovanja je bil mešani zbor »Lučnica« iz Bratislave.

V prejšnjih letih je nastopilo precej

zborov tudi iz Italije in tudi iz naše dežele; letos samo dva in še ta ne iz naše okolice; že omenjeni »Minipolifonici« iz Trenta in »E. Cappetti« iz S. Giovanni Valdarno. Najbližja sta bila dva slovenska zbora: komorni zbor iz Nove Gorice in »Vres« iz Raven na Koroškem. Ni najbolj razveseljivo niti dejstvo, da je v goriški telovadnici vedno manj publike in tudi slovenske, ki je pred leti številčno polnila seževe v dvorani, ki je po naše mnenju precej neprimerna za podobne prireditve. V ulici Roma imamo nov in moderen, akustično privlačen Avditorij; vsaj za tekmovalni del nastopov bi ga lahko uporabili. Ob letošnjem obisku bi ne bila odveč taka rešitev, tudi z ozirom na to, da je v telovadnici mogoče slišati spremljanje padajočih steklenic v baru na koncu dvorane in to — glej slučaj — vedno pri kakem najlepšem pianissimu. In še marsikateri neokusnosti bi se organizatorji lahko izognili po osemnajstih letih. Nekateri so na to že opozorili, a to so malenkosti ... v bodočnosti, mogoče.

m. v.

—o—

Pisma uredništvu:

KAMENICA V ZNAMENJU ASIMILACIJE?

Letos sem se prvič udeležil praznika Beneških Slovencev na Kamenici in priznati moram, da sem ostal nad tem bridko razočaran.

Osrednji govor na tej množični slovenski manifestaciji je imel Ferruccio Clavora in to le v italijanskem jeziku. V tistih trenutkih sem čutil le grenkobo v samem sebi, saj nisem mogel verjeti, da prisostvujem tradicionalni osrednji manifestaciji Beneških Slovencev, ki se borijo za svoj narodnostni obstoj. Spraševal sem se: »Ali je prišla asimilacija že tako daleč, do samih organizatorjev Kamenice?«

Menim, da o tem bi moral N.L. tudi spregovoriti.

Udeleženec Kamenice

VESTI IZ ŠTEVERJANA

Na zadnji seji je občinski svet razpravljal o številnih vprašanih upravnega značaja in odobril vrsto sklepov ožjega odbora: tako, na primer, odobritev stroškov za prevoz otrok v razne šole, podaljšanje roka dvema uslužbencema, ki se ukvarjata z vprašanji nastalimi po potresu, nadalje je občinski svet odobril obračun za leto 1977 in določil davek za izkopavanje gline na področju Prevala; to slednje je precej zapleteno vprašanje, ki je imelo odziv tudi v sodni dvorani in ki ni še dokončno rešeno.

V organizaciji domačega športnega društva »Brda« se v teh dneh odvija števerjanski športni teden, ki je zanimiv v vseh panogah in ga domača mladina prireja že vrsto let; zaključil se bo v nedeljo, 9. septembra v Formentinijevem parku z nogometno tekmo med mlajšimi iz Dolenjega konca in Britofa.

Prosvetno društvo »F. B. Sedej« je priredilo 25. in 26. avgusta dvodnevni izlet po Toskani; udeležilo se ga je lepo število mladih, ki so si ogledali zanimiva toskanska mesta, zlasti še Firenze, in poblize spoznali dela največjih italijanskih mojstrov. V ponedeljek, 27. avgusta, pa je domači župnijski svet organiziral romanje na Brezje, ki je prav tako lepo uspelo.

Izšla je peta številka »Števerjanskega vestnika« za julij - avgust. Prinaša precej zanimivih člankov in podatkov o važnejših kulturnih dogodkih (festival, gostovanje ansambla Hlede v ZDA, obisk otroškega zbora iz Mačkolj), nekaj je tudi polemičnih zapisov o delovanju poštne urada, sledijo novice o župnijskem svetu in podatki o uspehih šolske mladine ter o delovanju občinske knjižnice. Številka je čedno urejena in vsebinsko pestra.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Boris Pahor

Kocbekova lirika v italijanščini

(Nekaj kritičnih pripomb)

II.

Pesem »Vesela žalost« ima tudi nekaj spotakljivih mest. »Skrivno veselje« ni »strana allegria«, ampak »segreta allegria«. Nagovoriti je v italijanščini *rivolgere la parola*, ne pa *convincere*! »Nerazložljivo« je *inesplicabile*, ne pa *incorruttibile*! Stih »tu se poigrava pomenljivo naključje« bi brez težave prevedli v »qui si trastulla un caso singolare«, namesto prevoda, ki se glasi »qui si gioca il puro caso significativamente«, kar je malone docela nerazumljivo.

V »Izletu« bi rekel, da bi Kocbekov stih »Pokrajina me je iztisnila / iz sebe« moral imeti v prevodu glagol *espellere*, zato »Il paesaggio mi ha espulso«, ne »respinto«. Prav tako v pesmi »Pont« slovenski tekst »ne vrača me več vame« ne bi prevedl »non mi spinge più dentro di me«, ampak »non mi fa tornare in me stesso«. Pesem »Zdaj« bi bilo potrebno v celoti prestilizirati, ker je raba italijanskega časa *passato prossimo* napačna, saj »Kadar sem govoril«, ne more biti »quando ho parlato«, pač pa samo »quando parlavo«, tako potem »quando scrivo« itd. »So ugotovili« pa ni »hanno deciso«, ampak »si accorsero«.

»Moje življenje« ima v prevodu spet zgrešene čase. Res, da se mora prevajalec potruditi, ker so glagoli trd oreh, ko prevajaš v romanski jezik slovensko poezijo; vendar Kocbek zasluži, da se ga lotiš s spoštovanjem, če si se že odločil, da prikažeš njegovo liriko neslovenskemu človeku! No, če pustim ob strani navedbe nepravilnih časov, bi rekel, da »srečati« ni »trovare«, ampak »incontrare«; »nora družba« ni »una compagna di matti«, pač pa »una compagna di mattacchioni«; »presuniti« ni »commuovere«, ampak »trasalire«.

V pesmi »Besede umirajo« je stih »vsi razgledi zaprti« preveden »tutti gli sguardi serrati«, moralo pa bi biti »tutti i panorami chiusi«. »Žerjavica« pa ima stih »Venem tako, da plahutam« v italijanščini nemogočo obliko »Appassisco cosi, che più non volo«, kar ne more biti prav, ker pomeni plahutati *svolazzare, battere le ali*. V pesmi, ki zaključuje izbor, »Ob sveči«, je napačen prevod stiha »Najkrajši in najgostejši svet«, ki se glasi »Brevissimo e semplicissimo mondo«, moralo pa bi biti »Il più breve e il più denso dei mondi«. Prav tako »Prihajam kakor da se iščem« mora imeti v prevodu osebni zaimek, zato ne »Arrivo come se cercassi«, ampak »Arrivo come se mi cercassi«.

III.

Seveda se nisem ustavljal ob vseh spodrslijah, ampak sem navedel samo tiste, ki sem si jih med branjem zaznamoval ob robu. Kaj naj rečem ob obilici nabranih popravkov? Predvsem se mi zdi čudno, da se prevajalec, ki nekatere zares nelahke besedne zveze kar dobro rešuje, pri drugih spotakne in to večkrat kar na ravnih tleh. Naravno bi bilo namreč, da bi mu spodletelo pri težko prevedljivih pojmovnih izrazih, ki jih pri Kocbeku ne manjka; vendar pri teh greši dosti manj kot pri besedišču, ki je večinoma manj zahtevno. Vsekakor pa je potrebno poudariti, da bi morala italijanska založba, ko izda v prevodu

slovenskega avtorja, dati tekst prevoda predhodno v pregled slovenskemu kulturniku; komaj potem pa revizorju, ki bo pregledal italijanščino oziroma dal pesnim pravi ritem itd.

Jasno je, da italijanski bralec marsikaj tega, kar moti poznavalca Kocbekove lirike, ne bo opazil, vendar prevoda ni mogoče presoati na podlagi tega kriterija. Zato je človek na eni strani vesel, da smo dobili takó izredno liriko v italijanščini, obenem pa je škoda, da je založba zapravila priložnost, ko bi bila lahko izdala neoporečen tekst. Zdaj lahko samo upamo, da bo prišlo do ponatisa, pri katerem bi prevajalec z lahkoto odpravil vse, kar je zdaj narobe. To se bo toliko bolj splačalo, ker je prijem nasplošno posrečen in bi bile številne pesmi, ko bi ne motile omenjene zgrešene besede ali zveze, kar v redu.

Čeprav z omenjenim pridržkom, gre torej založbi in prevajalcu priznanje, da sta se lotila nevhvaležnega posla, kakršen je poskus, da se prebije zid molka, ki oklepa slovensko bit v italijanskem ozračju. Seveda je narobe, če smo Slovenci v uvodu prikazani kot trdi hribovci (rudi, montanari), a saj bo že ob Kocbekovi liriki bralec ugotovil, da takó pavšalnih ocen nista rodila ne poglobljen študij ne temeljito poznanje stvari.

(Konec)

Preteklost in sedanost...

(nadaljevanje s 4. strani)

stilno in jezikovno na višini, prikazal, kot je nazkazano že v naslovu, kako je Cerkev pojmovala oziroma kako pojmuje narodnost in kako gleda na ta problem. Se bolj kot odnos Cerkve kot take pa je krščanski odnos na splošno do problema nacionalnosti pritegnil predavateljevo pozornost. Prišel je do zaključka, da krščanstvo nujno priznava in ceni poleg človeške osebe tudi narod kot okvir in dopolnilo človekove osebe. Narod je tisti, ki nudi človeku možnost, da razvije svojo osebnost in da jo uveljavi. Nemo-goče si je predstavljati človeka kot osebo brez njegove konkretne zasidranosti v narodu. Tu uresničevanje človeka v narodu postaja vedno bolj realno v demokratičnih državnih sistemih, medtem ko totalitarni sistemi ne upoštevajo človekove osebnosti ali samo v tisti meri, v kolikor se lahko okoriščajo z njo. Po predavateljevem prepričanju bo to spoznanje o krščanskem pojmovanju osebnosti in naroda vedno bolj prodiralo in se uveljavljalo tudi v prihodnjih desetletjih, do svoje nujne končne zmage. Po predavanju, katerega tema ni bila lahka, je sledila skoro proti pričakovanju živahna, razgibana in plodna diskusija, ki je osvetlila problem še od vseh strani in ugotovila zmotnost ideologij, ki podcenjujejo narod in narodno individualnost na splošno ter človekovo zasidranost v narodnosti še posebej.

Sergij Pahor je popoldne v svojem predavanju skušal prikazati slovensko stvarnost tako v matični Sloveniji kot v zamejstvu in zdomstvu. Predavanje je izzvenelo po mnenju nekaterih diskutantov, ki so prišli potem do besede, nekoliko pesimistično, ker je govoril predvsem o negativnih pojavih.

K njegovi vsebini se bomo vrnili prihodnjič.

Poravnajte naročnino!

Iz Goriške

RAZSTAVA
FURLANSKIH UMETNIKOV

V goriškem Avditoriju so preteklo soboto otvorili kolektivno razstavo 36 furlanskih umetnikov ali bolje rečeno razstavo umetnikov, ki živijo v naši deželi, med temi je več Goričanov. Pobudo je dala goriška občinska uprava; razstava bo odprta do 21. septembra.

—o—

AVTOCESTA
LJUBLJANA - VRHNIKA

Vse kaže, da bodo 15. septembra odprli za promet avtocesto Vrhnika - Ljubljana. Gre za 11 kilometrov avtoceste, ki so jo gradili tri leta, pri čemer so morali premagati najrazličnejše težave, saj se cesta odvija po ljubljanskem Barju. Avtocesta Razdrto - Ljubljana je velika pridobitev za Slovenijo in za celotno Jugoslavijo, saj gre za važno prometno žilo, ki povezuje srednje-vzhodno Evropo z Italijo in Zahodom.

Knjižna razstava v Moskvi

V Moskvi so odprli drugo mednarodno knjižno razstavo, ki se je udeležuje približno 2.000 založb in organizacij s knjižnega področja. Zastopanih je 75 držav. Še pred začetkom razstave pa je prišlo do zapleta politično-diplomatske narave, zaradi katerega je ameriški veleposlanik v sovjetski prestolnici odpovedal uradni sprejem, ki je bil ob tej priložnosti predviden za prejšnji petek. Američani hočejo tako protestirati, ker sovjetske oblasti niso hotele izročiti

vstopnega vizuma predsedniku založbe Random Robertu Bernsteinu. Ta je bil v preteklosti pomagal sovjetskim disidentskim pisateljem in je član odbora, ki preverja spoštovanje helsinškega sporazuma o človekovih pravicah. Sovjetske carinske oblasti pa niso dovolile, da bi na knjižni razstavi predstavili 11 knjig, češ da ne odgovarjajo namenom popuščenja napetosti in medsebojnega razumevanja. Gre za knjige sovjetskih disidentov, ki so jih objavili na Zahodu.

Dolga pot v demokracijo

Ena pomembnih nalog nove nikaragujске vlade, ki je prevzela oblast pred sedmimi tedni je razpis svobodnih volitev. Do tega pa bo lahko prišlo le v treh ali najkasneje petih letih. To je povedal dopisniku italijanske tiskovne agencije Ansa poveljnik Zero, protagonist sandinističnega napada na predsedniško palačo v Managui 22. avgusta lani. Poveljnik Zero ali Eden Pastora je zdaj namestnik notranjega nikaragujskega ministra. Prve svobodne volitve bodo lahko šele čez tri leta, ker država birokracija nima volilnih seznamov,

Boj Kurdov...

■ nadaljevanje z 2. strani

pin, ki so prispevale k odstranitvi diktature bivšega šaha, je dokaz nezaslišanega nasilja, ki ga počenajajo takoimenovani islamski revolucionarni odbori, zaključuje brzojavka, ki je bila naslovljena na konferenco nevrščenih držav.

—○—

ZAKLJUČEN »NAŠ PRAZNIK« V DOLINI

(nadaljevanje s 4. strani)

boja, ki pa bo uspešen le, če bomo ostali zvesti samim sebi in ne bomo podrejali naših koristi interesom drugih.

Letošnji tridnevni »Naš praznik« v Dolini se je zaključil v ponedeljek zvečer ob prijetnih zvokih »Veselih godcev« iz Boljunca, ki jim ne manjka številnih stalnih in priložnostnih poslušalcev tako med starejšimi kot tudi med mlajšimi.

Vse tri dni je posamezne točke programa povezoval in napovedoval Boris Gombač.

AVSTRALIJA

Avstralski ministrski predsednik Fraser je sprejel zahtevo, ki jo je bil postavil kongres predstavnikov prvotnega prebivalstva Avstralije, naj se razpravlja o predlogu, da se odobri posebna pogodba s predstavniki prvotnega prebivalstva Avstralije. Kongres zaseda v neposredni bližini Camberre, in sicer na zemljišču, na katerem bi morali zgraditi novi avstralski parlament. Predstavniki prvotnega prebivalstva Avstralije so izjavili, da ne bodo zapustili zemljišča vse dotlej, dokler avstralska zvezna vlada ne bo pristala na zahtevo, naj se odobri ustavni zakon o pravicah prvotnega prebivalstva Avstralije.

prebivalstvo samo pa v večini primerov sploh ne ve, kakšne so njegove pravice in kaj pomeni svoboda političnega udejstvovanja. Treba bo torej najprej odpraviti posledice 45-letne diktature, ki je vladala s terorjem in izkoriščala nepoučenost domačinov. Poveljnik Zero je tudi povedal, da je diktator Somoza pred begom v tujino izropal državno blagajno in da ima Nikaragua zdaj 1500 milijonov dolarjev dolga s tujino. Zato Nikaragua potrebuje pomoč in podporo vseh držav ameriške celine. V zaporih je trenutno okrog tri tisoč pripadnikov bivše narodne garde, ki jih bodo postavili pred sodišče. Izključil pa je možnost da bi jih obsodili na smrt.

Vesoljska sonda Pioneer-11

Ameriška vesoljska sonda še dalje pošilja na Zemljo podatke o Saturnu, njegovih kolobarjih in 11-ih lunah, ki ga obkrožajo. Saturn je najoddaljenejši planet, do katerega je doslej dopotovala od človeka zgrajena vesoljska naprava.

Še posebej so za strokovnjake zanimivi podatki, ki jih je Pioneer-11 poslal na Zemljo o največjem Saturnovem satelitu Titanu. Titan je namreč nekoliko manjši od Zemlje in je po mnenju znanstvenikov morda edino nebesno telo sončnega sistema, na katerem bi bila možna elementarna oblika življenja. Z Zemlje so avtomatsko zmanjšali hitrost sonde na približno štirideset kilometrov na uro. Titanu se je Pioneer-11 približal na daljavo 355 tisoč kilometrov, zato seveda fotografije niso podrobne in tudi ne jasne.

Na Zemlji so se bali, da bi v primeru večjega približanja sonde ne prišla v Titanovo težnostno območje in se ob njem razbila. Najvažnejši so podatki, ki jih je sonda poslala o ultravioletnih žarkih na satelitu. S tem bo moč določiti temperaturo na Titanovem površju. Ugodna toplota pa je seveda predpostavka za možnost obstoja življenja.

Za pot od Zemlje do Saturna, ki meri tri milijarde in 200 milijonov kilometrov je sonda potrebovala šest let in pol. Misija Pionirja-11 je vseskozi potekala pod srečno zvezdo, saj se je izognil neštetim asteroidom, nevarnemu žarčenju v bližini Jupitra in nevarnostim Saturnovih obročev, ki so sestavljeni iz zaledenelih kot nebotičnik velikih delov materije.

Ameriška sonda nadaljuje zdaj pot pro-

PAPIGA POLIGLIOT

Ekipa dvajsetih najboljših ameriških veterinarjev bo pregledala po naročilu sodišča v Čikagu modro-zeleno govorečo papigo, ki se izraža v šestnajstih jezikih in je bila v preteklih dneh protagonist zagonetne ugrabitve. Podobno kot pri človeških ugrabitvah so se tudi v tem primeru pojavili mitomani in si prevzeli odgovornost za ugrabitve papige-poliglota. Neka ženska je celo policiji izjavila, da je papigo zaradi ljubosumja, ker zna toliko jezikov, zaklala, jo nadelala z zelišči in jo kar se da okusno pripravila za priboljšek 90-letni babici. Gastronomska vest pa je bila povsem izmišljena, saj je papiga še vedno živa in zdrava, po zaslugi preiskovalcev pa tudi na varnem doma. Policija mora zdaj ugotoviti kdo je papigo ugrabil. Sled je dala papiga sama. Prvi stavek, ki ga je povedala, ko se je vrnila domov, se je namreč glasil: »Bil je eden iz družine«.

ti Plutonu, v bližino katerega bo prispela leta 1993. Vendar pa njenih radijskih znakov od leta 1987 dalje ne bo moč več sprejeti na Zemlji, če do tedaj ne bodo iznašli novih, močnejših in sodobnejših naprav za sprejemanje radijskih znakov.

Saturn pa bosta medtem obiskali leta 1981 in 1982 dve drugi ameriški vesoljski sondi Vojager-1 in 2, ki imata na krovu natančnejše naprave kot Pionir.

—○—

Bolečina in služba

Da človek nikakor ni ustvarjen za delo, bi dokazovala ugotovitev, da vsaka služba, vsak poklic prinaša določeno bolezen ali pa vsaj določene motnje in bolečine. Skupina švedskih fizioterapistov preučuje že nekaj mesecev tipične mišične bolečine najrazličnejših poklicev. Zadali so si dvojno nalogo, in sicer olajšati bolečine pacientom in sodelovati z arhitekti, ki načrtujejo delovne prostore. V bodoče naj bi torej delovne prostore uredili tako, da bi se uslužbenec čim manj fizično utrudil. Iz dosedanjega preiskovalnega dela je razvidno, da je moč odpraviti vsaj 50 odstotkov vsakodnevnih težav, ki povzročajo mišične bolečine pri uradniškem delu. Seveda pa ni dovolj le preurediti delovne prostore, pač pa tudi posameznika prisiliti k večjemu gibanju in preprečiti torej artrofizicijo določenih mišic, ki jih zaradi lenobe in lagodja leta in leta ne uporabljamo. Seveda pa je lažje preurediti delovne prostore kot prepričati posameznike k večji fizični aktivnosti. Kar za 30 odstotkov so zmanjšali odsotnost na delu cestnih pometačev, ko so jih obvezno opremili s posebnimi pasovi, ki stiskajo trebušne mišice in preprečujejo pretege. Podobne pripomočke svetujejo tudi za telefonistke, ki jih zaradi pretikanja telefonskih kablov v razna vtikalna sistematično bolijo rame in lahtne mišice. Vsekakor pa skupina švedskih fizioterapistov opozarja, da nihče ne bi smel uporabiti na delu preko 50 odstotkov svojega fizičnega potenciala. V nekaj letih takega dela bi se namreč človeški stroj povsem izrabil in delavec bi moral menjati službo.

Mondale se je vrnil s Kitajskega

Ameriški podpredsednik Mondale se je po 10-dnevem obisku na Kitajskem, v Hong Kongu in Tokiu vrnil v Washington. Ob prihodu je na krajši tiskovni konferenci obrazložil najpomembnejše dosežke svojega obiska in poudaril, da je bilo podpisanih več pogodb o trgovinski izmenjavi med obema državama.

Sovjetska tiskovna agencija TASS je objavila komentar k Mondalejevemu obi-

sku. Čeprav je Mondale izjavil v Peking, da razvoj odnosov med Združenimi državami in Kitajsko nikakor ni uperjen proti drugim državam, je, po zatrjevanju sovjetske tiskovne agencije, ta trditev zvita iz trte. Pri tem omenja kitajsko gonjo proti Vietnamu in Kampučiji. Mondale med svojim postankom v Peking, ni obsodil kitajskih groženj o ponovni intervenciji kitajskih vojakov v Vietnamu.

KNUT HAMSUN POTEPUHI

OOOO Poslovenil Oton Župančič OOOOOOOOO 64 OOOO

Bilo je poletje in svetla nordlanska noč. Hodila sta v svoji samoti sem in tja, ni ju bilo strah, kaj še, saj sta prevzela stražo iz gole dobrote, pri tem ni moglo biti greha. Kvečjemu, da se je Ezra na skrivnem veselil, ker je bila z njegovega lepega barja voda odpeljana, — ako se more to veselje imenovati ponižen strah božji.

Sedla sta in kimala, sonce je zašlo za griče, stemnilo se je, zapela sta si janke. Zadnje, kar sta še med seboj govorila, je bilo, da ni nobeden od njiju prizadejal brodarju Skaaru niti malo žalega, kako bi jima torej hotel kaj hudega? Seveda ne. Ali mrlič je le mrlič, ne pa brodar. Seveda ...

Teodor se je nenadoma zdrznil iz spanja, po vsej priliki se mu je nekaj sanjalo.

»Kaj je?« Ezra je takoj vstal.

»Nič. Ampak poglej, kako tam zdolaj živi!«

»Kaj živi?«

»Njegova odeja. Morava iti in pogledati.«

»Da,« je odgovoril Ezra, a se je obotavljal.

Bilo je že čez polnoči in somrak, stala sta in gledala tja doli. »Nekaj rdečkastega je, žival je,« je rekel Teodor.

Ezra: »Boš videl, da je lisica!«

»Da,« je menil tudi Teodor. »Lahko da je lisica —«

»Morava iti in pogledati,« je zašepetal Ezra.

»Seveda morava. Hm. Ampak, če je peklenšček?«

»Kako to?« je vprašal Ezra in se zgrozil. »Tega vendar ne misliš.«

»I, sam ne vem,« je odgovoril Teodor. »Pa saj veš tako dobro kakor jaz, da hodi sam bognasvaruj v vsakršni podobi in išče, koga bi požrl, zakaj bi torej ne mogel biti lisica? Sploh sem pa nekaj takega že slišal.«

Ezri se je gotovost zamajala: »Saj tega je že toliko let, kar je Skaaro utonil in ves ta čas mu je bila duša zveličana, zakaj bi prišel sam bognasvaruj zdaj k njemu?«

Na to Teodor ni odgovoril.

»Ali kako misliš?« je vprašal Ezra.

Teodor: »I, kaj mislim —! Ampak te živali ne pogruntaš do kraja. Skaaro pa tudi ni bil tak, kakršen bi bil moral biti, nikar ne misli tega. Marsikak greh je storil v svojem življenju, jaz že vem. Prav lahko, da se je spravil zdaj bognasvaruj nadenj.«

Ali v Ezri je tičalo le nekaj predrzneža, vzletel je v vsako roko pripraven kamen in je korakal doli.

»Ali greš?« je vprašal Teodor in oklevaje stopil za njim.

Tisti trenutek je zbežala od mrliča žival, blesk, rdeča lisica, ki je šinila kakor črta po zraku. Ezra je zalučal, bežeča žival je tenko zacvilila, nemara samo od straha, ali prav gotovo je zacvilila, in Ezro je jako pomirilo, da je to čul.

Šla sta k mrliču, zdaj je puhtelo od njega po trohnobi, zatisnila sta si nos. Teodor je zbral ves pogum, zdaj mu je prišla gotovost: to je bila samo hudobna in klavrna pozemeljska lisica, da je bil sam bognasvaruj, ne bi bil ušel, temveč na mestu izginil v nič ali se spremenil v mravljinca.

»Le poglej, kako je to prasè udelaval!« je rekel.

Lisica se je trudila, da bi strgala mrliču suknjo in mu prišla do života, obraz je pustila nedotaknjen, a praskala in grizla je po obleki, raztrgala gumbe in gumbnice in razcefrala kos žepa. O, kakšna nemarna žival more biti lisica! Naglo sta uredila mrtvecu obleko in ga zopet odela. Sklenila sta, da ne bosta več zaspala.

»Pa je bilo le imenitno, da sem se zbudil, preden je naredila več škode,« je rekel Teodor in si lastil sam čast, da je rešil mrliča. —

Zjutraj so nekateri od ljudi prišli, drugi ne, nekaj se jih je naveličalo kopati. Napejnali so se, dokler niso osvobodili mrliča, da bodo prenehali nesrečni kriki, več niso hoteli. »Kaj pa Martinova krava?« je vprašal Avgust, »ali je ne bi treba najti, da bi ji sneli dragoceno kožo? In kaj bo z naslednjo živaljo ali človekom, ki utegne še zabloditi v močvirje?« —

Stopil je k mrliču in pridvignil odejo, ali ogaben smrad ga je prisilil, da se je mahoma umaknil. To je bila sreča za nočno stražo. Avgust ni opazil, da je bil mrlič v neredu, šel je k barju, zaznamoval dva prečna prekopa, ki sta tekla od velikanskega kotla in segala do gričev, ukazoval in vodil. V levem prekopu se je pojavila Fagerlin, krava. Bila je prav tako cela in lepa kakor prej. Očedili so jo blata in jo začeli devati iz kože. Pozneje dopoldan sta prišla dva moža z rakvijo in odnesla Skaarovo truplo, bil je skrajni čas, ni ga bilo moči več ohraniti, nazadnje ga je držala skupaj samo še obleka ...

Avgust je bil silno delaven, Edevart, njegov tovariš, pa se ni kdovekaj gnal, temveč je tratil čas, polenil se je in pogospodil in se nekoliko mušil okoli žensk. Kakor postavim, zdaj: ni se udeležil kopanja v močvirju. To je bila vendar dobrotta za vso srenjo, ali ne, on ni prijel za lopato, izgovarjal se je, da nima delovne obleke. In sploh — tako je namigaval — mu ni bilo bogvekaj do domačega kraja, kaj njega brigata? Dom njegovih otroških let, tisto že, ali zdaj ni več odtod doma, ne samo odtod, zdaj je njegov dom povsod. Če bi se že spustil v prekopavanje močvirja, bi moralo biti to predvsem na njegovem lastnem posestvu na Fosenlandu. Tam mu tudi ne bi treba izkopavati mrličev.

Avgust je dal pogon, da se je začelo odvajanje vode z Ezrovega barja tako znamenito, moglo se je reči, da je bilo končanega skoro polovica vsega tega važnega podjetja z mogočnim srednjim prekopom in obema diagonalama. Ali bilo je treba še vse obzidati, bilo je še dela za toliko mesecev in let.

Toda začetek je bil storjen, in Ezra je dobil veselje, Avgust ga je podpiral s svetom in dejanjem. Ezra si je vzajemno pomagala z Joakimom, v obeh je tičalo nekaj rojenega poljedelca: kadar je potreboval Joakim pomoči pri velikem kamenju, je poklical Ezro, in obratno je delal Joakim semtertja na močvirju. Tako se je odsedalo pomalem, a čudovito redno. Fanta sta se do-

bro ujemala, kakor je bilo pričakovati, zdaj ni bila več skrivnost, da bosta svaka. Ho-sea, Joakimova sestra, je že dobila zlat prstan, da se ne bi mogla več izmuzniti.

Zdaj pa je bil Avgust brez dela in vohal je, kje bi našel kaj novega, na kar bi se vrgel. Zopet je prigovarjal Edevartu, naj si postavi v zalivu štacuno — poglej, ladja je še vedno pri kolibah za čolne prenatovorjena z blagom in ne more ostati tam čez zimo in zamrzniti. To pot se je Edevart vdal, medtem je že sam premislil to reč. — No, tedaj pa mora takoj začeti še preden pride zima, zakaj pa še okleva? — Da, je menil Edevart, najprej si mora preskrbeti gradivo. — No, da, še danes pismo, še to uro, toliko in toliko tramov, desak te in te mere.

Joakim je napisal pismo.

In zdaj je kazalo, da se je vrnil tudi Edevartu pogum in veselje do dela. Vstajal je zgodaj zjutraj in delal do poznega večera na stavbišču. Edevart ni bil nerazumen, in zdaj mu je hodilo prav, kar je slišal in videl v véliki Knoffovi trgovini na Fosenlandu. Skupaj z Avgustom in Joakimom je sezidal klet, primerno za sod petroleja, za sodček tobaka v listih, za zaboj maznega mila in kar je sicer še potreboval podobnega blaga. Avgust je tudi tu ugovarjal, da je temelj premajhen, ali Edevart je hotel skromno začeti in rajši dolgo vzdržati.

Ko je prišlo gradivo, ni trajalo posebno dolgo, da sta mizarja, ki sta takrat zbila rakev, postavila poslopje, kolibo poleg hiše, ogredje z opažem zunaj in znotraj, brez peči, brez okraskov in rezbarij. Že v jeseni si je mogel Edevart vzeti obrtni list in začeti prodajati blago v stalni štacuni. Dobro se je namerilo, stari brodar iz Ofotskega fjorda je posušil svoj ribji tovor in izplačal mezde, zopet je bilo denarja med ljudmi.

Kaj pa Avgust? Bil je zopet brez posla in nemirnejši nego kedaj, celo nejevoljen, jezen, z ničemer mu ni bilo ustreči. »Kaj pa ti je?« je vprašal Edevart. Avgust je hotel stran. Edevart mu je svetoval, naj krene s svojo krošnjo proti severu, lahko gre vse do Tromsöja, blago se bo pošiljalo za njim, kadar ga bo potreboval — Avgust je majal z glavo. Kaj pa potemtakem hoče? Izpreči hoče, je rekel. Kako to? Tako, da ne mara več krošnjariti ... Edevart se ni hotel z njim razstati, ponudil mu je družabništvo, da bi imela na spöli štacuno in krošnjarstvo — Avgust je odbil.

Ne, Avgust je potreboval zopet spremembe, nič drugega mu ni rojilo po glavi. Navadil se je pohajkovati, prebirati delo, v zalivu se mu je nit že odvijala in razjedala ga je njegova stara nestanovitnost. »Tako lepo bi bil mogel imeti,« je rekel Edevart, »mogel bi bil iti do Trömsöja, pa spet domov, potem bi bil lahko potoval dalje na jug, se ustavil, kjer bi te bilo veselilo, in prodajal, kar bi te bilo volja!« — »Da, in potem isto pot nazaj!« je rekel Avgust. — »Zakaj ne?« — »Srečavati iste ljudi in z njimi iste reči premlevati, se tolči z vatlom po golenicah in uganjati burke!« — »Včasih si govoril, da ti je to všeč.« — »Da res, tako sem govoril? Zdaj bom pa izpregel.« —

(se nadaljuje)